

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה ולדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

שכולם ידעו את ה' הרב חיים דרוקמן

לא הקניית הידע, אלא הנחלת אמונה ויראת שמיים - זהו מסר שממשיך ללוות אותי מאז אותה יחידות לאורך שנות עבודתי הרבות בתחום החינוך היהודי.

נושא נוסף שעלה במהלך אותה יחידות היה העובדה שהפעילות במסגרת 'בני עקיבא' מתקיימת במשותף עבור בנים ובנות. הרבי לא חסך את הביקורת שהייתה לו על עירוב של בנים ובנות ואת ההסתייגות שלו מכך. הוא אף התבטא בחריפות ואמר שצריך להיות מודעים לכך שדבר זה כשלעצמו הוא בגדר אסון, אך עם זאת הוא הוסיף ואמר שאם על ידי זה מצילים את הנוער מאסון גדול יותר ומקרבים אותם לתורה ולמצוות, וכתוצאה מכך הם יקימו בתים נאמנים בישראל - אזי יש לזה ערך בגלל התועלת שעשויה לצמוח מכך. אגב, דברים דומים השמיע הרבי גם בפני הרב צבי נריה ז"ל, מייסד מרכז ישיבות בני עקיבא, שביקר אצלו גם הוא באותה שנה.

השיחה שלנו התארכה הרבה מעבר למקובל, וזכור לי ששלוש פעמים צלצל המזכיר הרב חדקוב בפעמון המיוחד שנועד לסמן שהגיע הזמן לסיים, אבל הרבי המשיך

«

בשנת תשי"ז (1956) שימשתי שליח של תנועת הנוער הדתית 'בני עקיבא' בארצות הברית. הייתי בקשר עם הרב חיים גולבסקי, שהציע לי להגיע להתוועדות של הרבי לרגל 'חג הגאולה' י"ט בכסלו באותה שנה. היה זה בשנים הראשונות למנהיגותו של הרבי, כשש שנים אחרי שקיבל רשמית את הנהגת התנועה. הגעתי ומאוד התרשמתי מהמעמד - לאורך שעות רבות הרבי לא פסק מלומר דברי תורה ולשיר ניגונים, והתפעלתי מאוד מהדרך ארץ שכולם רחשו כלפיו. בהמשך גם התארחתי בשכונת קראון הייטס באחת משבתות המברכים שבהן נהג הרבי לערוך התוועדות, וכך יצא לי שוב להשתתף במעמד מיוחד זה.

בהמשך אותו חורף סידר עבורי הרב גולבסקי גם תור ליחידות. הגעתי בשעת לילה מאוחרת למרכז חב"ד ברח' איסטון פארקוויי מס' 770, והתפלאתי לראות שבמקום יש תור ארוך של אנשים הממתינים להיכנס אל הרבי. תהיתי לעצמי, אם ביום הרבי עסוק ובלילה הוא מקבל ליחידות - מתי הוא ישן בכלל?

הנושא המרכזי שעליו נסובה השיחה באותה יחידות היה נושא החינוך היהודי. הרבי התעניין מה אני עושה בארצות הברית, ואני הסברתי לו על פעילותי, וכך הגענו לדבר על נושא החינוך. בין היתר, אמרתי לרבי שבניגוד למסגרות הלימוד הפורמליות בבתי הספר, שם נמצאים התלמידים מדי יום לאורך שעות רבות שבהן אפשר להקנות להם ידע רב, הרי בתנועת הנוער החניכים נמצאים רק בשבתות ובימי ראשון לשעות בודדות. לכן, מאחר שאין לנו אפשרות להקנות להם הרבה ידע, אנחנו מתמקדים בעיקר בהקניית הנושאים של אמונה ויראת שמיים, וסביב זה נבנות הפעילויות שאנו עושים עם החניכים באותן שעות שבהן הם נמצאים אצלנו.

תגובתו של הרבי הייתה שלדעתו גם בבתי הספר הפורמליים ראוי היה שעיקר המיקוד והדגש יהיה על נושאי אמונה ויראת שמיים. אני חייב לציין שאת המסר הזה של הרבי - שהנקודה העיקרית בחינוך צריכה להיות

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

בסיום ספר משנה תורה - מוסיף יותר מזה, שכל באי עולם יתעסקו אך ורק ב"לדעת את ה' ". כלומר, הרבי הדגיש שהרמב"ם מדבר לא רק על עם ישראל, אלא על כך שכל האנושות - כל העולם כולו - ידעו את ה'.

מפגש זה התקיים בתחילת שנת תנש"א (1991), אחרי שנפתחו שערי ברית המועצות לשעבר, והמוני יהודים עלו ארצה. לכן, דבר נוסף שביקשתי אז מהרבי הוא שיקרא לחסידיו וליהודים בכלל לסייע בקליטת העולים, אחרי כל השנים הללו שהם היו שם תחת הדיכוי הסובייטי, צריך לקרב אותם חזרה לשורשים שמהם עשו הכל כדי לנתק אותם. בתגובה אמר לי הרבי שדברים אלה כבר נעשו ונעשים, ושלמעשה, זאת בכלל הסיבה שיהודים אלה מגיעים לארץ ישראל ולא נוסעים למקום אחר. כמובן ששמחתי מאוד לשמוע זאת.

הרבי היה מגדולי מנהיגי ישראל שמצודתו פרוסה על כל העולם כולו, בכל מקום שבו יש יהודים, ודאגתו לעם ישראל בכל מקום ומקום היא מן המפורסמות שאינה צריכה ראייה. עדים לכך השלוחים ששלח לכל מקום, כולל המקומות הנידחים ביותר, שבזכותם קיימת שם היהדות, ויהודים התעוררו והתקרבו לשורשי עמם. אשרינו שזכינו בדורנו לדמות מיוחדת במינה כמו הרבי!

הרב חיים דרוקמן הוא רב היישוב מרכז שפירא וראש ישיבת אור עציון. הוא משמש גם יו"ר מרכז ישיבות ואולפנות בני עקיבא, וחבר ההנהלה הארצית של תנועת בני עקיבא. הוא רואיין בישיבת אור עציון שבמרכז שפירא, בחודש תמוז תשע"ב (2012).

מופס ומופץ באה"ק ע"י צעירי אמרת חב"ד / המרכז לעזרי שליוחות ט"ו 03-373-1777

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< ת"ש (1940) — בעזרתו של "ועד הבנין" בראשות הרב שלמה אהרון קורנובסקי, רכש אדמו"ר הרי"צ את בניין מספר 770 בשדרת איסטרן פארקוויי שבברוקלין. מאז משמש 770 כבסיס וכמרכז העצבים לפעילותם של אדמו"ר הרי"צ, הרבי ושל החסידים שלהם. השם 770, כמו גם צורתו הייחודית של חזית המבנה, הפכו בכל רחבי העולם לסימן ההיכר המובהק של הכתובת ממנה הרבי הוביל, ייעץ ולימד את תורתו. **י"ב במנחם אב**

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.
לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

והתעלם מהצלצול. השיחה בינינו התנהלה בלשון הקודש, ולמרות שהשפה העיקרית שבה הרבי דיבר הייתה אידיש, הוא דיבר לשון הקודש בצורה רהוטה, והיה תענוג של ממש לשמוע אותו - אני חושב שיהיה זה ביטוי קטן מדי אם אומר שממש נהייתי מכל רגע במחיצתו.

בכלל האווירה לאורך כל המפגש הזה הייתה אווירה מיוחדת ומרוממת, ואני זוכר שיצאתי מאותה פגישה בהתרשמות עזה ביותר. ראיתי לפניי אדם בעל שיעור קומה בלתי רגיל, שניכר היה שמתמצא היטב בכל הנושאים שבהם דיברנו, וכל הדברים שאמר היו כל כך שייכים ורלוונטיים לנקודות שעלו בשיחתנו.

אני הייתי אז אברך צעיר, בסך הכל בן עשרים וארבע - שערו בנפשכם, אחד מגדולי, גדולי ישראל יושב ומדבר עם בחור בן עשרים וארבע ומנהל איתו שיחה ממושכת - לא חמש דקות - בעניינים רציניים שנוגעים לחינוך היהודי ולעתידי של עם ישראל כולו. כשאני חושב על זה היום אני מרגיש שברוך השם זכיתי.

שנים אחר כך, כשישבתי שבעה על אמי, קיבלתי לפתע מכתב תנחומים מהרבי. אני לא הודעתי לו שאני יושב שבעה, אך הוא שמע על כך ושלח לי מכתב ביוזמתו. הייתי מלא התפעלות, שהרי מי אני, ומה פתאום זכיתי שהוא זכר אותי!?

בשנים מאוחרות יותר, בכל פעם שהזדמן לי לנסוע לארצות הברית לרגל עיסוקיי, תמיד השתדלתי להיכנס לראות את הרבי. זה כבר היה בשנים שבהן לא התקיימו יחידויות, אך לא אחת יצא לי להתפלל במחיצת הרבי בבית מדרשו, וגם לעבור אצלו בימי ראשון, בחלוקת הדולרים המפורסמת.

באחת השנים השתתפתי במעמד חגיגי שנערך במוצאי שבת בשכונת נחלת הר חב"ד שבקריית מלאכי לרגל סיום לימוד ספר 'משנה תורה' של הרמב"ם. באותו לילה טסתי לארצות הברית, וכך יצא שממש יום למחרת, ביום ראשון, יצא לי לעבור אצל הרבי בחלוקת הדולרים. סיפרתי לו על הנקודה שעליה דיברתי בסיום - על נושא אהבת ישראל, ועל כך שיש צורך לקרב יהודים באהבה מבלי לחפש עליהם קטרוגים, אלא רק מתוך לימוד זכות, כפי שהרבי מדבר ומדריך כל הזמן. בתגובה אמר לי הרבי שהרמב"ם -

הכוח לחבר באמת!
העולם זקוק לך ולתפילין שלך:
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

חדש! ארבעים ואחד אנשים משתפים ברגעים מעוררי השראה על הרבי מליובאוויטש, מתוך מיזם התיעוד ההיסטורי 'המפגש שלי עם הרבי'.
להזמנות: JEM.CO.IL ובחניות הספרים המובחרות

בסיוע חברי
THE JEM FOUNDATION
ואתה תצוה... להעלות נר תמיד